

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

<https://nieuwrechts.nl/88038-de-ware-aanbidding-is-zoek-binnen-de-pluriforme-kerken>

De vraag is wat nou echt ware aanbidding is. Jezus heeft het over aanbidden in geest en in waarheid omdat God geest is (Joh. 4:22-24). Hoe stelt degene die dit stuk geschreven heeft, zich eigenlijk deze ware aanbidding in geest en in waarheid voor!? Wat is zijn bijbelse visie en waarmee ondersteunt hij zijn visie?

Juiste leer, rituelen en andere gebruiken, en heilig leven in alles? Als men niet zo leert en leeft, wat dan? Moeilijk en eenvoudig tegelijk?!

Daarover kunnen veel bomen opgezet worden, alleen al omdat er nu al ongeveer 42.000 denominaties zijn volgens wat ik op CIP+ bij Willem Ouweneel las in zijn stuk over een eventuele besnijdenis van christenmannen.

Die 42.000 denominaties alleen al..... Christus is niet gedeeld of verdeeld, of toch? Sektevorming? Ieder z'n eigen geloofsgroep en leer + levenswijze naar eigen inzicht? Dialoog in de christelijke gemeentelijke samenkomsten of alleen de monoloog van de voorganger/dominee? Participatie of slechts alles accepteren zonder dialoog, de hapklare brokken gewoon zonder na te denken doorslikken? Wat zijn de paradigma's in de theologie? Traditie én Schrift of slechts de Schrift alleen?

Tja.....

Groetjes,
Elle

Ooit schreef ik hier eens dat ieder denkt en redeneert naarmate van wat ieder aan snapvermogen heeft. Het één is het gevolg van het andere.

Maar mensen kunnen zich gaan informeren, vooral als men iets **wil** weten. Daar is interesse en inspanning voor nodig. Jij als oud-schoolmeester weet m.i. ook dat er altijd mogelijkheden zijn om zichzelf door studie verder te ontwikkelen naarmate er mogelijkheden worden gecreëerd.

De titel van het stuk is: "De ware aanbidding is zoek binnen de pluriforme kerken". Wat IS ware aanbidding? Wat verstaat men daaronder. En waar is het dan niet zoek als het binnen de pluriforme kerken zoek is. Is het bij

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

fundamentalistische kerken en b.v. sekten dan niet zoek?

Als voorbeeld: "De Protestantse Gemeente Oisterwijk c.a. maakt onderdeel uit van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) en heeft een regionale functie met leden uit zowel Oisterwijk als diverse omliggende dorpen. Op dit moment zijn er ruim 600 geregistreerde leden. Binnen de gemeente zijn veel verschillende belevingen van wat geloven inhoudt. We zijn zoals dat heet een veelkleurige ofwel 'pluriforme gemeente' (van orthodox tot vrijzinnig, van evangelicaal tot hoog-liturgisch en alles er tussen in) en willen een gemeente zijn waar iedereen zich thuis voelt".

Zo te zien is er geen toetssteen bij pluriforme kerken. Ieder doet en vindt wat zo lijkt het op het eerste lezen. Er is eenheid in verdeeldheid en verscheidenheid. Zou Jezus het ook zo bedoeld hebben, vraag ik mijzelf dan af. Hij bouwde zijn gemeente op de belijdenis van Petrus in Mat. 16:13-19.

Maar goed. We zien het wel.

Groet,
Elle.

Dag Drie,

De tekst die jij bedoelt, staat in het verband van 1 Kor. hoofdstuk 10:1-5, 14-22, en in 1 Kor. 11:17-34, vooral in 11:27-34.

Allen waren onder de wolk, **allen** gingen door de zee, **allen** lieten zich in Mozes dopen, **allen** aten het geestelijke voedsel (het manna, het brood uit de hemel), **allen** dronken dezelfde geestelijke drank, want zij dronken uit een geestelijke rots, die Jezus, de Christus voorstelde, net als dat ook het manna een voorstelling was van Jezus die door God was voorzien vanuit de hemel om op aarde door geestkracht geboren te worden en zijn vlees en bloed te geven voor een mensenwereld in zonde, en daarna het terug te ontvangen in de opstanding.

Er waren geen uitzonderingen in deze zaken. Zo ook niet wat de gelovigen onder het nieuwe verbond betreft, alhoewel de leer van de JG dat wél leert..... Dat leren zij omdat er volgens hen twee groepen gelovigen zijn, een beperkte groep die naar de hemel zou gaan in hun visie en zij zijn met Jezus het zaad van Abraham. Maar Abraham is nooit de hemel beloofd!! Slechts Jezus zou als koning-hogepriester de hemel betreden voor een bepaalde tijd om verzoening te bewerkstelligen voor heel het volk, niet slechts voor een deel, net als dat op de

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

grote verzoendag de hogepriester ALLEEN het allerheiligste binnenging om op het verzoendeksel van de ark van het verbond bloed te plengen en dan terug te komen naar het heilige deel van de tempel, wat een **afbeelding** is van de gehele gemeente en niet alleen van de priesters. Daarbij komt dat in 1 Pet. 2:4-10 ook staat dat ieder tot Jezus moet komen en geestelijke offers zal brengen als een koninklijk priesterschap en een heilige natie die de deugden en daden van God verkondigt aan de mensenwereld!

Het Avondmaal heeft niets te maken met een speciale roeping om naar de hemel te gaan, en dat de anderen daarom daarvan niet mogen eten. Abraham en zijn zaad is de aarde beloofd, "het beloofde land", het land waarin hij rondzwierf en leefde in tenten, een land wat hij niet kende. De belofte komt van God uit de hemel. De belofte heeft een hemels karakter omdat Jehovah God het aan Abraham vanuit de hemel heeft beloofd (Heb. 11:8-16). Zijn zaad zou zo ontelbaar zijn als de sterren des hemels en als de zandkorrels aan de zeeoever, en dat is niet het getal 144.000 waarvan de JG spreken!

Uit het verband is op te maken dat het over misbruik van het brood en de wijn ging doordat men zichzelf belangrijk vond en niet wachtte op de andere leden van de gemeente om het Avondmaal te vieren. Het Avondmaal was in die tijd verbonden met het Liefdemaal, een maaltijd voor de sociaal minder bedeeden van de gemeente. Daarom was de één dronken en de ander was hongerig omdat het brood op was doordat men alleen aan zichzelf dacht. Van een stukje brood kon men niet verzadigd worden, noch van een slokje wijn, Maar men, althans sommigen, waren hongerig omdat anderen hen al voor waren geweest en niets overlieten van het brood en de wijn. Het toont dat het Avondmaal van nu niet klopt met dat van toen, Er was een Liefdemaal bij, waardoor men van veel wijn en spijzen kon genieten, elk een portie, maar niet de één alles en de ander niets. En daarbij werd ook het Avondmaal van Jezus gehouden, met ongezuurd brood en wijn.

Men moest op elkaar wachten en gezamenlijk eten van het Liefdemaal en van het Avondmaal van de Heer, en niet ieder voor zich zuipen en schransen. Omdat het een Janboel was in die gemeente en men geen rekening met elkaar hield wat het eten en drinken betreft, dronk men zichzelf een oordeel. Men moest "het lichaam" onderscheiden, het lichaam van Jezus als leden van zijn lichaam. Het was een gemeenschapsoffer en een gemeenschapsmaaltijd, althans zo hoorde het eigenlijk (1 Kor. 10:14-17).

Doordat ieder voor zich dronk en at zonder aan de ander te denken, dronk men zich een oordeel, "als men het lichaam niet onderscheidt", met andere woorden omdat men geen rekening met de ander hield die van hetzelfde lichaam was en van hetzelfde lichaam en bloed zou moeten kunnen eten en drinken. Daarom waren er in hun gemeente velen zwak en ziekelijk en er overleden niet weinig (1Kor. 11:29-34). Paulus ziet naar mijn mening een parallel in 1 Kor. 10:5-11 met wat er in Korinthe gebeurde bij Liefdemalen en het Avondmaal. Het was

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

geen Liefdemaal en geen Avondmaal zoals dat gebeurde in Korinthe. Het was een totale degradatie van beiden, en hij veroordeelde hen daarvoor en waarschuwde hen om het anders te doen. Het oordeel des Heren was een tuchtiging, met als doel niet veroordeeld te worden met de wereld (zie ook Heb. 12:1-17 voor wat de tuchtiging betreft van Gods kinderen).

De christelijke gemeente bestaat uit geredde zondaars, elk met een eigen verhaal van wat hun levensweg is geweest en ook hoe men er op het moment voor staat in Jezus' ogen. De gezonde mensen hebben geen dokter nodig zegt Jezus, maar zij die ziek zijn. Jezus zegt ook dat zijn vlees ware spijs is en zijn bloed ware drank in het stuk over zijn lichaam en zijn bloed in Joh. 6:48-59. Het eten en drinken van brood en wijn is een geloofsdaad welke letterlijk laat zien dat men gelooft in het offer van Jezus en dat het ons menens is, en niet slechts een kreet die men uitroept: Ja hoor, ik geloof in Jezus' offer en dan daarbij en daarin juist de tekenen, de symbolen van dat offer, het brood en de wijn, niet gaan eten en drinken. Het is een gebod, of men nou zwak of sterk is als christen. Het is een gemeenschapsmaaltijd waarbij men geestelijke gemeenschap heeft met het offer wat men eet, zoals ook Israël gemeenschapsoffers had waar men van at.

Mijn gedachten,

Groet,
Elle

O.a. het stellen van vragen en het geven van antwoorden aan elkaar doen wij in onze bijeenkomsten op zondag, naast dat wij ook het Avondmaal vieren. Doordat wij heel open zijn in zowel gesprekken alsook in gebeden door iedere aanwezige die dat op zo'n moment wil, kunnen we elkaar tot geloofsopbouw zijn en tot aanmoediging en ook voor elkaar bidden.

In de 1e eeuw waren er geen predikaties in de huisgemeenten, maar samenspraak. Kol. 3:16 zegt daarover:

"16 Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid **elkander** leert en terechtwijst en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten".

=====
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Catechisatie>

Catechisatie is een begrip binnen het protestants christendom in Nederland

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

(vergelijkbaar met catechese). Het is de benaming voor het onderwijs in de geloofsleer dat, als voorbereiding op de openbare belijdenis, wordt gegeven aan de jongeren van de kerk. Deze catechisatie begint zo rond het twaalfde levensjaar en duurt tot de jongeren een jaar of 18 zijn of tot ze de geloofsbelijdenis hebben afgelegd. Afhankelijk van het kerkgenootschap kunnen de lessen worden gegeven door de dominee, een ouderling of door een daartoe geschikt bevonden volwassen lid van de kerkelijke gemeente.

Oorspronkelijk werd er voor de catechisatie gebruikgemaakt van de Heidelbergse Catechismus. In veel protestantse kerken wordt tegenwoordig in de catechisatie meer de nadruk gelegd op maatschappelijke problemen dan op de geloofsleer van de kerk. Van de catechismus wordt in mindere mate gebruikgemaakt, vaak wordt er daarom gebruikgemaakt van een catechisatiemethode waarin aan de hand van een boekje de leer van de kerk wordt duidelijk gemaakt. Een van deze methodes is het 'Voorbeeld der Goddelijke waarheden' van ds. A. Hellenbroek. Catechisatie kan ook zonder methode worden gegeven, de leider bedenkt zelf, vaak in overleg met de catechesanten, wat er besproken zal worden.

Groet,
Elle

Dag Drie,

Zoals je zegt, iedere gelovige heeft een eigen verantwoording in het verifiëren, de juistheid van hetgeen verkondigd wordt, te onderzoeken. Aan de andere kant heeft niet iedereen de capaciteiten daarvoor en anderen zien het gewoon niet zitten om zich daarvoor in te spannen.

Naar de tijd dat men christen is zou men een variabele groei moeten kunnen zien in het één en ander. Aan de andere kant heeft iemand die doorgroeit in het geloof een zware en grote verantwoording om niet onzin uit te kramen. Leraars hebben een zwaardere verantwoordelijkheid en worden ook dienovereenkomstig daarover be- en geoordeeld door Jezus.

De vraag is dus: Hoe staat het met onszelf? Benutten wij de talenten en de gaven die ons gegeven zijn, of stoppen we ze in de grond, met als resultaat dat we er op zullen worden aangesproken en erop zullen worden afgerekend.

Zijn we als christen beleidvolle en getrouwe slaven in het huis van de Heer in het werk wat de Heer een ieder te doen geeft (Marcus 13:33-37), of gruwen we zelfs al om ook maar iets te doen in dat Huis, de christelijke gemeente, waar we vermoeid van kunnen raken, alleen al door te waken i.p.v. te slapen
..... **Marcus 13:33-37** waar staat:

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

"33 Ziet toe, blijft waakzaam. Want gij weet niet, wanneer het de tijd is. **34 Gelijk een mens, die buitenslands ging, zijn huis overliet en aan zijn slaven volmacht gaf, aan ieder zijn werk, en de deurwachter opdroeg te waken.** 35 Waakt dan, want gij weet niet, wanneer de heer des huizes komen zal, laat in de avond of te middernacht, bij het hanegekraai of des morgensvroeg, 36 opdat hij niet, als hij plotseling komt, u slapende vinde. 37 Wat Ik u zeg, zeg Ik allen: Waakt!"

en **Mat. 25:14-30** waar staat:

14 Want het is als een mens, die bij zijn vertrek naar het buitenland zijn slaven riep en hun zijn bezit toevertrouwde. 15 En de een gaf hij vijf talenten, een ander twee, een derde een, een ieder naar zijn bekwaamheid, en hij reisde buitenslands. 16 Terstond ging hij, die de vijf talenten ontvangen had, op weg, en hij deed er zaken mede en verdiende er vijf bij. 17 Evenzo verdiende hij, die de twee talenten had, er twee bij. 18 Maar hij, die het ene talent ontvangen had, ging heen en groef een gat in de grond en verborg het geld van zijn heer. 19 En na lange tijd kwam de heer van die slaven en hield afrekening met hen. 20 En die de vijf talenten ontvangen had, trad toe en bracht nog vijf talenten bovendien, zeggende: Heer, vijf talenten hebt gij mij toevertrouwd: zie, ik heb er vijf talenten bij verdiend.

21 Zijn heer zeide tot hem. Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer. 22 Die met de twee talenten trad ook toe en zeide: Heer, twee talenten hebt gij mij toevertrouwd; zie, ik heb er twee talenten bij verdiend. 23 Zijn heer zeide tot hem: Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer. 24 Nu kwam ook hij, die het ene talent ontvangen had, en zeide: Heer, ik wist van u, dat gij een hard mens zijt, die maait, waar gij niet gezaaid hebt, en die bijeenbrengt van plaatsen, waar gij niet hebt uitgestrooid. 25 En ik was bevreesd en ben heengegaan en heb uw talent in de grond verborgen hier hebt gij het uwe.

26 En zijn heer antwoordde en zeide tot hem: Gij slechte en luie slaaf, wist gij, dat ik maai, waar ik niet gezaaid heb en bijeenbreng van plaatsen, waar ik niet heb uitgestrooid? 27 Dan hadt gij mijn geld aan de bankiers moeten geven en ik zou bij mijn komst mijn eigendom met rente opgevraagd hebben. 28 Neemt hem dan het talent af en geeft het aan hem, die de tien talenten heeft. 29 Want aan een ieder, die heeft, zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben. Maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden. 30 En werpt de onnutte slaaf uit in de buitenste duisternis. Daar zal het geween zijn en het tandengeknars.

In deze beide tekstgedeelten gaat het om het werk in het Huis van de Heer, om daarin werk voor de Heer en voor de medeslaven te doen.

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

Deze beide stukken tekstgedeelten komen wat bedoeling en inhoud betreft geheel overeen met Mat. 24:45-51 en Lucas 12:41-48, de twee tekstgedeelten die steeds door het Besturende Lichaam van Jehovah's Getuigen worden gebruikt om hun eigen positie van de "Getrouwe en Beleidvolle Slaaf" en als de "Getrouwe, de Beleidvolle Beheerder" te benadrukken. Zij vergeten dat IEDERE SLAAF in het Huis van de Heer werk te doen heeft gekregen, niet slechts 8 oudere heren in Warwick en Patterson, up-state New York. Bij de terugkomst van **de Heer die buitenslands ging**, wordt er be- en geoordeeld wie werkelijk getrouw en beleidvol het werk in het Huis van de Heer hebben gedaan, en niet in 1919 of op enig ander tijdstip in hun chronologie. In de 1e eeuw werd iedere volgeling van Jezus een slaaf in het Huis van de Heer om het werk te doen wat een ieder van hen was opgedragen. Dat gaat nog steeds door totdat de Heer letterlijk, zichtbaar, hoorbaar en merkbaar terug komt om een ieder zijn of haar loon te geven.

Over wat de wereldleiders doen of nalaten en ons daarover druk te maken, gaat het hier niet.

Het werk van en voor God, voor Jezus, voor de medeslaven in het Huis van de Heer, en voor de naaste in de wereld (Mat. 25:31-46), dát telt!

Paulus zegt daarover in 1 Kor. 15:58 het volgende:

58 Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Here.

Voor wat het waard is.....

Groet,
Elle

Dag Drie,

In hetgeen ik schreef noemde in slechts de JG omdat dit een ex-JG bord zou zijn. Als ik op een ander forum schrijf, dan kaart ik ook genoeg aan wat volgens mij anders zou moeten worden gezien. Maar ik stel mezelf ook de vraag hoe het met mijn aanbidding zit.

Daarom was mijn vraag aan Rhode ook wat de schrijver zelf onder ware aanbidding verstaat. En wat versta jij zelf dan onder "ware aanbidding"?

Groet,
Elle

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

Inderdaad Drie,

Dank Drie! Dat zijn aansprekende woorden van de apostel Petrus. Daar ben ik geregeld mee bezig. Trouwens ook wat er verder in 1 Pet. 2:4-17 staat aan opdracht en manier van leven hoort naar mijn mening bij de ware aanbidding, en dat niet alleen slechts voor de ander om dat onder hun neus te wrijven daarmee zeggend dat die ander verkeerd bezig is, maar ook voor ons persoonlijk in leer en leven in de praktijk.

4 En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, 5 en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus.

6 Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen.

7 U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoets en een rots der ergernis,

8 voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn.

9 Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: 10 u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen.

11 Geliefden, ik vermaan u als bijwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen uw ziel;

12 en dat gij een goede wandel leidt onder de heidenen, opdat zij, nader toeziende op datgene, waarin zij u

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

als boosdoeners belasteren, op grond van uw goede werken God mogen verheerlijken ten dage der bezoeking.

13 Onderwerpt u aan alle menselijke instellingen, om des Heren wil: hetzij aan de keizer, als opperheer, 14 hetzij aan stadhouders, als door hem gezonden tot bestraffing van boosdoeners, maar tot lof van wie goed doen.

15 Want zo is het de wil van God, dat gij door goed te doen de mond snoert aan de onwetendheid van de onverstandige mensen,

16 als vrijen en niet als mannen, die de vrijheid misbruiken tot dekmantel voor hun kwaadwilligheid, maar als dienaren Gods.

17 Eert allen, hebt de broederschap lief, vreest God, eert de keizer.

Groet,
Elle

Dag Drie,

Bij geestelijke offers denk ik o.a. aan Rom. 12:1-2 en Heb. 13:15-16.

Een gebedsvol heilig leven en heilige dienst met ons denkvermogen waaruit dingen voortvloeien, dingen die ook al onder het oude verbond van belang waren zoals in Ps. 51:17 "een gebroken geest, een gebroken en verbrijzeld hart"; Ps. 141:2 het gebed is als het ware reukwerk voor Gods aangezicht, het opheffen van de handpalmen in gebed als het avondgraanoffer (zie Openb. 5:8, de gebeden der heiligen; Openb. 8:3-4); lofprijzingen en dankzeggingen (Ps. 50:14, 23, Ps. 69:30-31; Heb. 13:15, de vrucht der lippen die zijn naam in het openbaar bekendmaken).

Rom. 12:1-2 Niet alleen 'iets' offeren, maar bovenal zichzelf, het lichaam + het denkvermogen daarbij gebruikend. Ook anderen goed doen en te laten delen met ons (Heb. 13:16).

Het gaat dus om offers die Jehovah welgevallig en aangenaam zijn (Jes. 56:7; zichzelf geven in de dienst van God zoals Paulus dat was ten behoeve van de heidenen (Rom. 15:15-16); het helpen van gelovigen (Filip. 4:18); te wandelen in de liefde, zoals ook Christus dat deed en zichzelf gaf als offergave en slachtoffer, God tot een welriekende reuk (Efeze 5:1-2).

DE WARE AANBIDDING IS ZOEK BINNEN DE PLURIFORME KERKEN

Zo wat gedachten.

Groet,
Elle

Dag Drie,

Misschien bedoel je Rom. 1:20 in het verband van vers 18-32. Alleen al door het boek der schepping is God te kennen zodat er voor de mens geen verontschuldiging is.

Groet,
Elle
